

De brede en de smalle weg...

Schakers hebben doorgaans een voorliefde voor de smalle (winst-)weg en ze hebben een hekel aan de brede weg. Dat is opmerkelijk, want vroeger heb ik geleerd dat mensen van nature geneigd zijn om de brede weg op te gaan. De weg van klatergoud en plezier. Van rijkdom en succes. En wees eerlijk: wie kan de verleiding van die route door het leven ontkennen? Mij is voorgehouden dat de smalle weg de goede weg is. De niet-populaire weg van innerlijke rijkdom en ernst, van naastenliefde, ascese en geloof. Wie daar meer van wil weten moet het legendarische boek daarover van John Bunyan maar eens lezen.

Maar dat terzijde. De vraag die zich opdringt is waarom schakers dan zo dol zijn op die smalle weg. Ik zal dat uitleggen. Het valt mij op dat veel spelers, zeker als het ingewikkeld wordt, zoeken naar vereenvoudiging, het liefst via geforceerde zettenreeksen. Schakers zijn eigenlijk dammers. Ze vinden het heerlijk om niet te hoeven nadenken. Bij een koningsaanval is het heel verleidelijk om dwingende zetten te spelen, waarop maar één antwoord mogelijk is. In een voordelig dame-eindspel willen veel spelers maar één ding: de dames ruilen, om daarmee het aantal mogelijkheden te beperken en de weg te versmallen. Soms is die hang naar geforceerde zetten en naar afruilen en vereenvoudigen erg handig. Een pionnen-eindspel met één pion meer is vaak gemakkelijk te winnen. Maar het is ook riskant. Vereenvoudiging en ruil kan het winstpotentieel aantasten. Voor je het weet zit je in een toreneindspel met een pion meer maar met verkleinde winstkansen. En misschien is zo'n geforceerde actie op de koningsvleugel helemaal de beste mogelijkheid niet en kun je beter je stelling verder versterken voordat je tot (geforceerde) actie overgaat.

Ik beveel daarom de brede weg aan. Hou verschillende opties open. Hou de stukken op het bord. Bouw je voordeel uit voordat je de boel gaat afruilen. Wees niet bang voor complicaties. Als je beter staat dan zullen die complicaties in je voordeel uitpakken. Zo is het toch? Ik zeg het ook tegen mezelf, want (ook) ik ben een dammende angstaas, die het liefst langs bekende, simpele, patronen wil winnen. Helaas heb ik te vaak gemerkt dat die benadering niet lonend is. Als je wilt winnen, dan moet je ook bereid zijn om onbekend terrein op te zoeken om het daar uit te vechten. De brede weg op.

Jan Willem Duijzer

PS: op dinsdag 7 juli a.s. draait in het Filmhuis in Zoetermeer de film "The Dark Horse", die onlangs in de Promoot genoemd werd. Zie: <https://www.cine-utopiazoetermeer.nl/filmtheater/bioscoop/filmoverzicht/509/the-dark-horse/>
Zo'n film mag je niet missen.

Zie de afbeelding op de volgende pagina.

